

بررسی فراوانی ضایعات بدخیم در نمونه های پاتولوژی پوست

مینو ساعتیان^۱، رضا نجیب پور(ارائه دهنده)^۲، سارا بایش^۲، علی فرشاد^۲، مسعود سعادت فخر^۳، ریحانه رهبر^۲

۱. گروه جراحی ، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
۲. دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران
۳. دانشجوی علوم آزمایشگاهی، کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران

زمینه و هدف:

سرطان پوست یکی از شایعترین بدخیمی ها در جهان است و با توجه به گزارش وزارت بهداشت در سال (۱۳۸۳-۸۴) در ایران به عنوان شایعترین سرطان گزارش شده است. تشخیص و درمان زودرس می تواند بقای بیماران را افزایش دهد. هدف بررسی فراوانی ضایعات بدخیم در بیوپسی های پوست است.

مواد و روش ها:

این مطالعه به صورت گذشته نگر مقطعی بر روی ۵۳۲ بیوپسی پوست از ۴۳۰۶ بیمار مراجعه کننده به بخش پاتولوژی در بیمارستان بوعلی در تهران در طول ۱۰ سال (۱۳۷۵-۱۳۸۵) انجام شد. بیوپسی ها شامل ۴۹۹ ضایعه بدخیم و ۳۳ ضایعه پیش بدخیم بودند. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS13.0 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در قسمت آمار توصیفی از شاخص های میانگین، فراوانی مطلق و نسبی و در بخش آمار استنباطی جهت بررسی رابطه بین متغیرها از آزمون sample T test و Chi-Square Tests استفاده شد. مقادیر p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار لحاظ شد.

یافته ها :

۱۱/۶٪ از بیوپسی ها بدخیم و متوسط سن ضایعات بدخیم $13/26 \pm 61/8$ بود. بالاترین شیوع فراوانی در دهه ۷ زندگی پیدا شد. شیوع سرطان پوست با ۶۲/۵٪ در مردان شایع تر است. رایج ترین نوع سرطان در هر دو جنس سرطان سلول های بازال (BCC) با ۸۶٪ فراوانی و در مرحله دوم و سوم کارسینوم سلول سنگفرشی (SCC) و ملانوم به ترتیب با شیوع ۱۰٪ و ۲/۲٪ قرار گرفتند. رابطه معنی داری بین تشخیص اولیه و بالینی BCC و SCC مشاهده شد ($P < 0.001$).

نتیجه گیری:

با توجه به شیوع بالای BCC در مقایسه با SCC و ملانوم در هر دو جنس، تشخیص زودرس و درمان می تواند نقش مهمی در تعیین پیش آگهی بیماری بازی می کنند.

واژه های کلیدی:

سرطان، سلول بازال، سلول سنگفرشی، ضایعه